

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/15819,Formicki-Henryk.html>
19.05.2024, 20:34

Formicki Henryk

Formicki Henryk, ur. 8 VIII 1949 w Nowym Kościele k. Złotoryi. Ukończył [II LO](#) dla Dorosłych Centrum Kształcenia Ustawicznego w Łodzi (2000).

1963–1967 ślusarz mechanik w Zakładach Górniczych Nowy Kościół w Nowym Kościele k. Złotoryi. 1967–1968 zbrojarz w Zakładzie Usług Remontowo-Budowlanych w Jeleniej Górze. II–IV 1969 ślusarz mechanik w Jeleniogórskich Zakładach Papierniczych; 1971 kierowca w Bolesławieckich Zakładach Kamienia Budowlanego; 1971–1974 kierowca w Technikum Budowlanym w Zgierzu; 1974–1977 kierowca w Przedsiębiorstwie Budownictwa Komunalnego w Ozorkowie; 1977–1981 kierowca w Spółdzielni Produkcyjno-Usługowej w Łęczycy (przekształconej w Rolniczą Spółdzielnię Produkcyjną w Podgórzycach tamże).

1967–1968 członek młodzieżowej grupy antykomunistycznej w Jeleniej Górze. Brał udział w sporządzaniu ulotek, plakatów i malowaniu haseł antykomunistycznych na murach. Trzykrotnie przekroczył nielegalnie granicę PRL z Czechosłowacją, dochodzenia dwukrotnie umarzano. 16 VII 1968 zatrzymany przez czechosłowacką służbę graniczną podczas próby nielegalnego przekroczenia granicy z Austrią; VII–XII 1968 osadzony kolejno w AŚ w Brnie, Hradecem Králové, Lubaniu Śląskim. 29 XI 1968 skazany przez Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze na rok więzienia w zawieszeniu.

Pod koniec VIII 1980 organizator, a od 8 IX 1980 przew. KS w RSP w Podgórzycach w Łęczycy, który zagroził pracodawcy strajkiem w przypadku niespełnienia postulatów. Od 18 XI 1980 przew. Komitetu Założycielskiego „S”, od 13 I 1981 przew. KZ „S”. Od 1981 sekretarz Rady Zakładowej w RSP tamże.

14 XII 1981 organizator strajku protestacyjnego w RSP

Miejsce urodzenia Nowy Kościół

Data urodzenia 8 VIII 1949

Hasło wydrukowane w **Tom V**

przeciwko wprowadzeniu stanu wojennego. Zatrzymany przez KPMO także, odmówił wydania dokumentów KZ „S”, które ukrył. 15 I 1982 zwolniony z pracy.

1982–1983 ślusarz mechanik w Ozorkowskich Zakładach Przemysłu Bawełnianego Morfeo, gdzie utworzył podziemną strukturę „S”. Organizator zbierania składek związkowych. 1982–1989 współzałożyciel z Witoldem Chełmińskim, Mirosławą Karolak, Janem Wojciechowskim i Teresą Żwawiec grupy Solidarność Podziemna działającej w Ozorkowie, do której należeli także m.in. Zygmunt Barylski, Janusz Czerwiński, Stanisław Michalak i Jadwiga Trzepla. Uczestnik malowania na murach hasel i rozrzucania ulotek. Autor i wykonawca ulotek i plakatów wykonywanych ręcznie w liczbie do 100 egz. 1982–1989 uczestnik zbierania pieniędzy na pomoc dla rodzin internowanych i uwięzionych działaczy „S”, dla strajkujących robotników w Nowej Hucie (1988), także na wsparcie podziemnego czasopisma satyrycznego „Przejęcie Pały” (1988–1989). IV 1982–1989 kolporter łódzkich czasopism podziemnych (m.in. „Solidarności Walczącej”, „Prześwitu”, „Biuletynu Łódzkiego”, „Wolnej Solidarności”) oraz spoza Łodzi (m.in. „Tygodnika Mazowsze” oraz „Woli”), a także książek, kaset magnetofonowych. Do 1986 odbieranych od Jerzego Domagały z Łodzi, nast. od Jerzego Dłużniewskiego, dostarczanych m.in. do OZPB Morfeo, do Ozorkowskiego Przedsiębiorstwa Komunalnego, do placówek służby zdrowia, do punktu kolportażu w Zakładzie Fryzjerskim Eugeniusza Pietruszewskiego także, do Łęczycy (odbierał Stefan Zazoniuk), a także indywidualnym odbiorcom. 1982–1988 uczestnik manifestacji organizowanych przez łódzką „S” podziemną. 1982–1988 organizator corocznych uroczystości pod krzyżem na Starym Cmentarzu w Ozorkowie poświęconych pamięci zamordowanych górników z kopalni Wujek oraz ks. Jerzemu Popiełuszce. X 1985 przesłuchiwany, straszony wyrzuceniem z okna komendy oraz nieszczęściem, które może spotkać jego synów. 12 IX 1988 współzałożyciel i przew. Zakładowej Komisji Organizacyjnej „S” w Ozorkowskim Przedsiębiorstwie Komunalnym; III 1989–1992 przew. KZ.

1989–1989 członek MKO „S” w Ozorkowie; 1989–1992, 1995–2014 przew. Komisji Lokalnej/Rady Podregionu „S”

tamże; 1989–1990 przew. Komitetu Obywatelskiego przy MKO „S”/Obywatelskiego Komitetu „S” tamże; 1990–2010 członek Prezydium Zarządu Regionu Zł „S”, Regionalny Komisarz Strajkowy; 1992–1995, 1998–2010 wiceprzew. ZR; 1992–1998, 2002–2006 członek KKR; 1998–2002 KK; 1991 organizator, jako pierwszy w Polsce, obchodów Dnia Pamięci o Ofiarach Wypadków przy Pracy; 1998–2002 członek Ruchu Społecznego AWS; od 2014 stowarzyszenia Związek Weteranów Trzeciej Konspiracji 1956–1989, od 2017 wiceprzew. Komisji Rewizyjnej; od 2020 członek łódzkiej Wojewódzkiej Rady Konsultacyjnej ds. Działaczy Opozycji Antykomunistycznej oraz Osób Represjonowanych z Powodów Politycznych.

Od 2009 na emeryturze.

Odnaczony Złotym Krzyżem Zasługi (2014), Krzyżem Wolności i Solidarności (2019), uhonorowany odznaką „Zasłużony Działacz Kultury” (2001).

1982–1988 rozpracowywany przez Wydz. III Dep. V MSW w ramach SO krypt. Zima.

Henryk Marczak

[Łódź, Region Ziemia Łódzka](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)